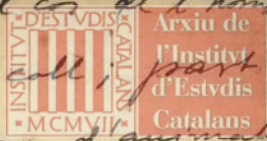

cap m. Part superior del cos de l'home
separada del tronc pel coll, part
anterior d'un gran nombre d'animals,
on hi ha els principals centres ner-
viosos i òrgans dels sentits. Donar el
cap gros, petit, ample, estret, llarguerat.
Amar amb el cap baix. Fixar el cap
endavant. Preure el cap per la finestra.
L'han fent al cap. Dallar, llevar, el cap
a algú, descomptar-lo. Demanar el cap
d'algú, demanar-ne la mort. Arrobar
enfangat de cap a peus. Im va mirar
de cap a peus. Varij pegar un cop de
cap a la paret. Caminar cap per avall
i canes ^{enlaire} ~~en d'altre~~ | Cap blanc, amb
cabells blancs. Cap d'escarala, amb
cabells curts i corçolats. Cap pelat,

2/
Li van oliv, badar, el cap d'un
cop de pedra. For a algú un cap
nou, pegar-li de valent.